

Frits Marnix Woudstra: 'Blijvend ontgoocheld' Karma als Kans en Zonen, Het Juiste Woord en Geestelijk leven i.s.m. Ijvogelboekjes, Amsterdam, oktober 2014. Tweede druk met extra toegevoegde nieuwe verhalen. Zie ook: fmwoudstra@hotmail.com en http://levennialucas.blogspot.nl/2014_10_01_archive.html

Korte beschrijving/ soort boek/ziekte/ stijl:

Frits Woudstra, de vader van Lucas Casimir Woudstra (1989-2013) maakte dit boek in kleine oplage nadat zijn zoon suïcide had gepleegd door zich in december 2013 voor de trein in Diemen te gooien. Het is een sober vormgegeven boek van 47 pagina's, A-4 formaat, geïllustreerd, vormgegeven geschreven en bedacht door Frits Marnix Woudstra. Wij bezitten boek nr. 73/100. In het boek licht Frits toe hoe zijn zoon tot deze suïcide is gekomen, wat voor leven Lucas leidde en hoe moeilijk hij het de laatste periode van zijn leven had. Daarnaast beschrijft hij ook losse gedachten. Met verklarende teksten van Aleid Truijens en Anton Korteweg.

Zie ook: <http://levennialucas.blogspot.nl/2014/04/frits-marnix-woudstra-nieuwe-peintures.html>

Fedde Spoel: '(...) Vandaag, 25 augustus, zou Lucas vijftienvier jaar worden zijn. Maar in december gooide hij zichzelf in Diemen voor een trein. Zijn vader Frits, met wie ik al sinds de kunstacademie in Enschede bevriend ben, schreef een boek vol met de gedachten die hem door het hoofd spookten sinds de dood van hun enige zoon. Dat boek heb ik vandaag op wat zijn verjaardag had moeten zijn, van voor tot achter gelezen. 'Blijvend ontgoocheld' heet het en bestrijkt de periode vanaf de zelfmoord tot een half jaar daarna in juni. Er staan ontroerende verhalen in. Over hoe het nu incompleet geworden gezin, vader, moeder en dochter, in gezelschap van een oom en een tante, de as verstrooit op een berg in Spanje. Maar er zijn ook losse gedachten. Twijfels. Observaties, bijvoorbeeld van de gewonde jas waarin Lucas stierf. Waarvan Anouk, de moeder, foto's maakt. Veel van de verhalen stonden al op het weblog [Leven na Lucas](#), sommige verhalen ontbreken en andere zijn nieuw. (...)'

Over de schrijver:

Frits Woudstra (1956) is getrouwd met Anouk en vader van Flora en Lucas. Hij werkt als beeldend kunstenaar. Zie ook: <http://www.ciaow.nl/showpage.php?id=896>

'ik hou erg van literatuur, muziek en schilderkunst.

voor de gemeente adam maakte ik een gemajeerde plakette voor op het woonhuis van w f hermans aan de 1e helmersstraat 206.regelmatig geef ik boeken in kleine oplage uit. laatste was "getemperd verdriet"over maria dermout, 1 van mijn grote favorieten! het boekje had een oplage van 25 met een echte handingeschilderde ets als toevoeging. laatste grote opdracht was op sicilia.

ik maakte daar een serie portretten voor de ouders van massimiliano ferrara, hun op 27 jaar plotsklaps overleden zoon.

die zijn in glas gesmolten voor de graftombe in siracusa. ik tekende voor vrij nederland, nrc en volkskrant literaire portretten (zie bijv primo levi).

de laatste tijd breng ik veel in mijn atelier door om mij voor te bereiden op een tentoonstelling bij galerie clement te amsterdam (mei of juni).'

Citaten:

Zie: http://levennalucas.blogspot.nl/2014_02_01_archive.html

Pag. 4: ‘ Langzaam dringt tot mij door dat hun zoon, Flora’s broer Lucas, is overleden. Ja, daar staat het: ‘Onze lieve jongen is niet meer. Opeens is hij niet meer op deze aarde.’ Opeens. Dat kan bij een gezonde jongen van 24 maar één ding betekenen.’

Pag.9: (...)

Dit boek opgedragen aan mijn zoon
voelt pijnlijk en beledigend. (...)

Zo lang ik over Lucas zal schrijven, schilderen, blijft
hij levend, zichtbaar. (...)

Pag.15: ‘(...) Lucas is volwassen, hij bepaalt wat er gebeurt. Een repeterend mantra zal deze tekst voor ons worden.

Werkelijk iedere zorgorganisatie, van huisarts tot psycholoog houdt zich hier aan. Door een weinig mededeelzame zoon, die zelfstandig woont en ons op een afstandje houdt, weten wij niet precies wat er allemaal gaande is.

Inmiddels verslechtert de situatie. Lucas vereenzaamt. Als hij thuiskomt maakt ie geen contact, zit op zijn kamertje of speelt uren, vooral ’s nachts interactieve games op de computer.’

Pag.32 (Pianoman) ‘Nu hij dood is, zitten sommige melodieën wel in mijn hoofd, maar weet ik geen titels, waar ze vandaan komen. Frustrerend, want onvindbaar.

‘Hee, dat klinkt goed Luc, lekker losjes speel je dat!’

Lucas stopt even en kijkt op van de toetsen.

‘Echt?’ ‘Dank je, pap!’.

Had ik het maar vaker gezegd.’

Recensies/Extra:

<http://www.volkskrant.nl/leven/de-weg-van-lucas~a3746217/>